

Ar3 Dec-19100525-01

μετ' του, σημαίνουσα επιδρομήν συνάγχης.
Και τέλος η άφροσύνη φθάνει εις τοιούτον σημείον, ώστε να περιφρονοῦν οί κύριοί του τὰ συμφέροντά των εξ αιτίας του. Πρὸς ὀλίγον ἐπρωτεύεται ἐπιμόνως εἰς τὸν κύριον τοῦ Μπόμπυ μία πρώτη τάξεως θέσις εἰς τὴν Κωνσταντινούπολιν. Ἐκεῖνος ὁμως ἤρνητο ἐπιμόνως. Κανείς δὲν ἤμποροῦσε νὰ ἐξηγήσῃ τὴν αἰτίαν αὐτῆς τῆς ἀρνήσεως. Ἐπὶ τέλους, διὰ νὰ παραχωρήθῃ πολὺ ὁ κύριος τοῦ Μπόμπυ, δὲν κατώρθωσε νὰ κρατηθῇ:
— Τί λέτε; εἶπε. Νὰ πάω ἐκεῖ ποῦ εἶνε τόσα παληόκυλα! Καὶ ἂν μοῦ φάνε τὸν Μπόμπυ;

Προχθὲς ἐν τούτοις ἡ πατρικὴ καρδιά τοῦ κυρίου τοῦ Μπόμπυ φαίνεται ὅτι ὑπέστη δεινὸν πλήγμα.
Εἰς ἓνα κύκλον συναδέλφων τοῦ ἐκομίσθη τὸ Ἀγγλικὸν περιοδικὸν, τὸ ὁποῖον ἐδημοσίευσεν διωσέλιδον εἰκόνα τῆς κηδείας τοῦ Ἐδουάρδου. Ὅλοι ἔσκυψαν εἰς τὴν θαυμασίαν αὐτὴν εἰκόνα καὶ ἔφαχναν νὰ εὗρουν γνωστὰ πρόσωπα.
— Νὰ ὁ Κάρζερ!
— Ἀ, νὰ καὶ ὁ Βασιλεὺς μας! Αὐτὸς ἐκεῖ ποῖος εἶνε;
— Ὁ Ἀλφόνσος τῆς Ἰσπανίας.
— Νὰ καὶ ὁ Βασιλεὺς τῆς Βουλγαρίας!
— Νὰ καὶ ὁ Διάδοχος!
— Καὶ αὐτοί;
— Οἱ πυροσβέσται τοῦ Λονδίνου. Δὲν βλέπετε τὰ κράνη; Μόνον οἱ πυροσβέσται ἔχουν τὰ ἴδια κράνη σ' ὅλον τὸν κόσμον.

Μόνον ὁ συμπολίτης μας, ὁ κύριος τοῦ Μπόμπυ δὲν ἔλεγε τίποτε. Ἐφαίνεται βυθισμένος εἰς σκέψεις, αἱ ὁποῖαι προφανῶς δὲν ἦσαν σκέψεις εὐχάριστοι. Οἱ ἄλλοι, ὅταν εἶδαν ὅτι εἶχαν νὰ ἰδοῦν, ἐγύρισαν ἐπὶ τέλους καὶ τὸν ἠρώτησαν τί ἔχει. Ἐκεῖνος ἐτοποθέτησε τὸν δάκτυλον εἰς ἓνα σημεῖον τῆς εἰκόνης, ὅπου ἐφαίνεται κατὰ ἄσπρον.
— Κυττάξετε ἔδῳ! εἶπε.
— Ἐ! τί τρέχει!
— Ὁ σκύλος τοῦ Ἐδουάρδου!
— Λοιπὸν;
— Ὁ κύριος τοῦ Μπόμπυ ἐκίνησε τὸ κεφάλι δύσθυμος.

— Κυττάξετε! εἶπε. Ἀκολουθεῖ τὴν κηδείαν τοῦ κυρίου του μετὰ ὑψωμένην τὴν οὐράν. Κανένα δεῖγμα λύπης. Καρφί δὲν τοῦ καίγεται!

Καὶ ἐπρόσθεσε περίλυπος:
— Κ' ἐγὼ ὁ κακομοῖρος, ποῦ ἐνόμιζα ὅτι ἄμα πεθάνω ὁ Μπόμπυς θ' ἀκολουθῇ μετὰ τὴν οὐρὰ στὰ σκέλια!

Ο ΑΘΗΝΑΙΟΣ
Ο ΚΟΣΜΟΣ

ΔΕΥΤΕΡΑ 24 ΜΑΪΟΥ

Σελήνη 30 ἡμερῶν

Ἄν. ἡλ. ὥρ. 4 λ. 41 — Δύτ. ὥρ. 7 λ. 17

Συμμετὼν τοῦ ἐν Θανατοῦ ὄρει

ΤΟ ΑΙΣΧΟΣ ΤΩΝ ΤΑΧΥΔΡΟΜΩΝ.

Εἰς τὰ γραφέντα χθὲς ἐν τῇ «Ἐστία» περὶ τῆς εὐκολίας, μετὰ τὴν ὁποῖαν διεξάγεται ὑπὸ τὰ ὄμματα τῶν ἀρχῶν τὸ κερδοφόρον ἐξαγωγικὸν ἐμπόριον τῶν Ἑλληνίδων, ἀπὸ τὰς νήσους ἰδίᾳ, εἰς τὴν Αἴγυπτον δὲν ἐγένετο ἐπαρκὴς λόγος περὶ τῶν περιφήμων «ταχυδρόμων» οἱ ὁποῖοι ἀποτελοῦν συνομοταξίαν, ἀρκοῦσαν αὐτὴν καὶ μόνην ν' ἀποτελέσῃ τὸ εὐγλωττότερον δεῖγμα ἀρνήσεως παντὸς πολιτισμοῦ.

Τὸ ἀστείον εἶνε ὅτι, ἐνῷ ἡ νομοθεσία μας τοὺς καταδιώκει ἀμειλίκτως, ὅλος ὁ κόσμος τοὺς γνωρίζει καὶ τοὺς χρησιμοποιεῖ, ἐκτὸς τῶν ἀρχῶν, διὰ τὰς ὁποίας μένουν ἐντελὲς ἄγνωστοι, διὰ νὰ μὴ πιστεύσωμεν καὶ εἰς κάποιαν διάδοσιν, ὅτι καὶ αὐταὶ τοὺς χρησιμοποιοῦν, ὅχι πρὸς Θεοῦ διὰ σωματοεμπορίαν, ἀλλὰ διὰ νὰ τοὺς μεταφέρουν τὰ δέματά των δωρεάν.

Εἰς τὰ καφενεῖα τὰ λεγόμενα τῶν νήσων—καὶ ἔχει καθεμία καὶ τὴν εἰς καφενεῖον ἀντιπροσωπεῖαν τῆς εἰς τὴν πρωτεύουσαν—ὁ πρῶτος τυχὼν ἤμπορεῖ νὰ σᾶς δείξῃ τὸν ταχυδρόμον τοῦ νησιοῦ καὶ ν' ἀναλάβῃ νὰ σᾶς τὸν συστήσῃ ἢ νὰ τὸν εἰσποιήσῃ νὰ ἔλθῃ πρὸς συνάντησίν σας.

Εἰς τὰ ἀτμόπλοια καὶ τοὺς σιδηροδρομικοὺς σταθμοὺς εἶνε ἐξ ἴσου

γνωστοὶ οἱ περίφημοι τύποι, ὥρας πρὸ τῆς ἀναχωρήσεως ἐγκαθιστάμενοι εἰς τὴν θέσιν των καὶ δεχόμενοι ἔπειτα μέχρι τῆς στιγμῆς τῆς ἐκκινήσεως τὰς ἐπισκέψεις μακρῶν παιδιῶν τῆς ὑπηρεσίας των, τὰ ὅποια ἐν πρὸς ἐν παραδίδουν εἰς αὐτοὺς τὰ διάφορα δεματάκια τοῦ ταχυδρομείων των, μετὰ ταχυδακτυλουργικὴν ἐπιτηδεύματα συγκεντρωνόμενα.

Καθένας ἀπὸ αὐτοὺς μεταφέρει εἰς κάθε του ταξιδί 50 τοῦλάχιστον ἐπιστολάς καὶ ἄνω τῶν 25 δεμάτων, διὰ νὰ μὴ ἀσχοληθῶμεν καθόλου καὶ μετὰ τὴν ἀνθρωπεμπορίαν των, καὶ εἰσπράττει τέλη δεκαπλάσια τῶν συνήθων ταχυδρομικῶν.

Ἀς σημειωθῇ ὅτι διὰ κάθε γραμμα εἰσπράττονται τέλη καὶ ἀπὸ τὸν ἀποστολέα καὶ ἀπὸ τὸν παραλήπτην, διὰ κάθε δέμα δὲ τρεῖς καὶ τετράκις φορτωτικά.

Ὅλ' αὐτὰ τὴν ἐποχὴν, κατὰ τὴν ὁποῖαν πρόκειται νὰ εἰσαγάγωμεν τὰς τηλεγραφικὰς ἐπιταγὰς καὶ νὰ μετακαλέσωμεν ξένους ὁργανωτὰς, εἶνε ὀλίγον ὀξύμωρα. Καὶ ὁμως γίνονται ὑπὸ τὸν θαυμάσιον Ἑλληνικὸν ἥλιον, τὸν περιθάλλοντα μετὰ τόσης ἀνοχῆς δικαίους καὶ ἀδίκους, ἐπισήμους καὶ ἀνεπισήμους.

ΔΙΑ ΝΑ ΕΞΗΓΟΥΜΕΘΑ

Διαβεβαιούμεν τὴν συνάδελφον «Ἀθῆναι», ὅτι δὲν ἠδικήσαμεν οὔτε πρόθεσιν εἰχομεν ν' ἀδικήσωμεν τὸν Ἀρχαιολόγον τῆς ὑπ' ἀριθ. 1, ὅπως δὲν ἀδικοῦμεν καὶ τὸν σήμερον εἰς τὰς «Ἀθῆνας» γράφοντα Ἀρχαιολόγον ὑπ' ἀριθ. 2, ἂν καὶ πρὸς αὐτὸν ἀπηυθύνομεν τὰς ἰδίας παρατηρήσεις.

Ἡμεῖς ἀπλῶς ἠθέλαμεν νὰ ὑποδείξωμεν, ὅτι καιρὸς εἶνε οἱ σοφοὶ μας τοῦλάχιστον καὶ οἱ ἐπιστήμονες νὰ δώσωσι παρ' ἑλληνιστὶ τὸ παράδειγμα τῆς καταργήσεως τῆς ἀνωνυμογραφίας, ἥτις κατήντησε ταυτόσημος μετὰ τὴν λιβελλογραφίαν.

Καὶ δὲν βλέπομεν τὸν λόγον, διὰτὶ νὰ κρύπτονται ὑπὸ ἀνωνυμίαν ἀρχαιολόγοι ἐκθέτοντες τὴν γνώμην των ἐπὶ θέματος καθαρῶς ἐπιστημονικοῦ, ὡς τὸ τῆς «Κέρης τοῦ Ἀντίου», ὡς νὰ ἐπρόκειτο περὶ ματικῆς διαφορᾶς.

ΚΑΙ ΟΙ ΑΧΘΟΦΟΡΟΙ

Θὰ ἔκαμε βεβαίως ἐντύπωσιν ἡ δῆλωσις τῆς συντεχνίας τῶν ἀχθοφόρων τῆς Κωνσταντινουπόλεως, τιθεμένων εἰς τὰς διαταγὰς τῆς Κυβερνήσεως διὰ τὴν Κρήτην.

Ἡ ἰδέα, ἡ ὁποία ἐνέπνευσε τοὺς ἀχθοφόρους εἰς τὴν ἀπόφασίν των, δὲν εἶνε βέβαια κακὴ. Ὅπως ἔχουν τὰ πράγματα, ὁ μόνος τρόπος διὰ νὰ διατηρήσῃ ἡ Τουρκία δικαίωματα ἐπὶ τῆς Κρήτης εἶνε νὰ τὴν φορτώσῃ εἰς τὰ νῶτα τῶν ἀχθοφόρων καὶ νὰ τὴν μεταφέρῃ ἐπὶ Τουρκικοῦ ἐδάφους.

Διότι διπλωματικῶς μόνον εἰς τὸν κόκκορα τὰ ἐφόρτωσε μέχρι τοῦδε.

ΜΙΑ ΙΔΕΑ

Εἰς κ. Ι. Μ. δι' ἐπιστολῆς του πρὸς τὴν «Ἐστίαν» ὑποδεικνύει, ὅτι καλὸν θὰ ἦτο νὰ ἐρρίπτετο ἐξ Ἑλλάδος ἡ ἰδέα περὶ ἀποστολῆς Ἐρυθροῦ Σταυροῦ εἰς Ἀλβανίαν πρὸς περίθαλψιν τῶν τραυματιῶν.

Ἡ ἰδέα δὲν εἶνε κακὴ. Ὁ Ἐρυθρὸς Σταυρὸς δὲν οφείλει τάχα νὰ παρέχῃ τὴν βοήθειάν του ὁποῦδήποτε τῆς γῆς ὁ πόλεμος ἐξελπώνει θύματα; Καὶ οἱ Ἀλβανοί, οἵτινες ὑπὸ δυσμενεῖς ἀπὸ ἀπόψεως ἐφοδιασμοῦ ὁρους μάχονται, ἔχουν μεγαλειτέραν ἀνάγκην τῆς διεθνoῦς φιλανθρωπίας.

ΕΙΣ ΑΝΑΖΗΤΗΣΙΝ ΘΗΣΑΥΡΩΝ

Ἡ «Ἐταιρεία τοῦ Χάλιφας πρὸς ἀναζήτησιν ἀπολεσθέντων θησαυρῶν» ἀρχίζει ἐντὸς τοῦ Ἰουλίου τὰς ἐργασίας τῆς διὰ δύο μεγάλων ἀποστολῶν.

Δύο εἰδικὰ πλοῖα θὰ προδύω εἰς ἐργασίας πρὸς ἀνέλκυσιν καταποντισθέντων πλοίων μετὰ φορτία χρυσοῦ, τὸ μὲν εἰς τὸν ὅρμον τοῦ Μουραϊ, τὸ δὲ εἰς τὴν λίμνην τοῦ Οὐρwanes.

Εἰς τὸν ὅρμον τοῦ Μουραϊ ἔχει καταποντισθῇ πρὸς ἑκατὸν ἔτων μία Ἰσπανικὴ γαλέρα μετὰ φορτίον χρυσῶν ἐλασμάτων ἀξίας 5 ἑκατομμυρίων. Εἰς τὴν λίμνην τοῦ Οὐρwanes ἐπὶ τῆς βυθισθῇ ἀτμόπλοιο μετὰ ἐλάσματα χρυσοῦ καὶ χρυσὰ νομίσματα, ἀξίας 3—4 ἑκατομμυρίων.

ΓΡΑΜΜΑΤΑ ΠΡΟΣ ΤΗΝ "ΕΣΤΙΑΝ"

ΤΟ ΓΑΛΛΙΚΟΝ ΘΕΑΤΡΟΝ

Ἀξιότιμε κ. Διευθυντὰ τῆς «Ἐστίας»,
Τυχαιῶς μόλις σήμερον ἐδιάρσα τὰς προχθεσινὰς «Ἀθῆνας», καὶ φησὶν ἔλκεσθαι ἀπὸ τὴν ὑπογραφὴν τοῦ κ. Γ. Τσκοποῦλου, μετὰ πολλὴν προσοχὴν παρακολούθησα τὴν θεατρικὴν κριτικὴν του.

Ἀποῦ παρεμπιπτόντως ὁ τόσον συμπαθὴς λογογράφος ἀφορίζει τὴν σύγγραφον Γαλλικὴν δραματούργειαν, θέλον νὰ ὑπαγάγῃ εἰς γενικὸν κανόνα τὴν ἐν τῇ κλίμακῃ παρατηρουμένην πορνογραφικὴν τάσιν τῆς, παραδόξως λησμονεῖ, ὅτι εἰς τοὺς Γάλλους συγχρόνους δραματούργους καταλέγονται οἱ Hervieu, Lavedan, Bourget, Bataille, Capus, Briaux, Bernstein καὶ ἄλλοι ἐπίσης φημισμένοι, τῶν ὁποίων τὰ ὀνόματα μὴ διαφεύγουν, καὶ οἵτινες ὅλοι ἀποκλειστικῶς εἰς τὴν ἀναπαράστασιν τοῦ Κοινωνίας μετὰ τὴν χάριν τοῦ πλέον ἐμπνευσμένου λειτουργοῦ ἀφοσιούνται, οὐδὲ τῶν Γάλλων ἡθοποιῶν φαίνεται, τοῖμων νὰ

[Τὸ κείμενον τῆς ἀνακοινώσεως, ἣτις συνώδευσε τὸ ὑπόμνημα τῆς Ἐκτελεστικῆς Ἐπιτροπῆς τῆς Κοιτης, τὸ ἐπιδοθὲν πρὸς τοὺς ἐν Χανίοις Προξένους τῶν τεσσάρων προστατίδων Δυνάμεων, ἔχει ὡς ἑξῆς] :